

אורה שם-אור:

„איפה הן הבחורות ההן בלי הקוקו והסרפאן?”

העיתונאית הימנית אורה שם אור עוסקת לא רק בפוליטיקה. עובדה, בימים אלה יצא לאור ספר חדש מפרי עטה בשם „בלי הקוקו והסרפאן”.
בספר היא מספרת על החברה שהגיעו לפני מיל-חמת העולם השנייה צעירים ועניים, לארץ, גילו כאן חולות לוחטים, צברים מחוספסים, עוני ותרבות דלה. היא מספרת איך התלבשו, איך אכלו איך בילו ואפילו איך נכנסו להריון לפני החתונה. אלא שלא כמו בימינו אלה, הריון כזה גרם להתאבדות, שלא תנידה עפעף אצל השותף הזיכרי.
בסך-הכל, מקריאת הספר מתקבל הרושם שהיה מעניין, אך בהחלט לא רומנטי והירואי בימים שלפני קום המדינה.
שאלתי את אורה:

● **למה החלטת לשכור את מיתוס ההיי רואיקה של ימי טרום המדינה, שעליו חונכנו בבית הספר?**

משום שלארץ-ישראל הגיעו לא רק חלוצים שבאו מתוך אידיאלוגיה, אלא צעירים שבאו, כי באירופה לא היה מה לאכול. העלויות לא הלכו רק להתיישבות העור-בדה, כי אם גם לערים.
אל תשכחי שכל מי שהגיע לארץ היה צעיר, והגיע לכאן ללא מישפחה. ופה היו חולות, ולא היתה תרבות, והיה עוני משוער, וצריך היה להיאבק. לפי דעתי, חשוב שידעו גם את הצד השני של המטבע.

● **את טוענת בספר כי אסור לאהוב יותר מדי. למה את מתכוונת?**

אני מתכוונת לכך שהרבה אמהות טובות, שאהבו יותר מדי את הבנים והבנות שלהן, התחננו לפנייהם שיחזרו לאירופה, משום ששמעו על העוני והמחלות בארץ, או בגלל שבאמת פשוט התגעגעו, או בגלל שרצו להיות ביחד בזמן המלחמה הממששת ובאה.
את יודעת מה קרה לכל אותם ילדים שהאמהות שלהן אהבו אותם יותר מדי? הם כולם הלכו במחנות ההשמדה הנאציים.

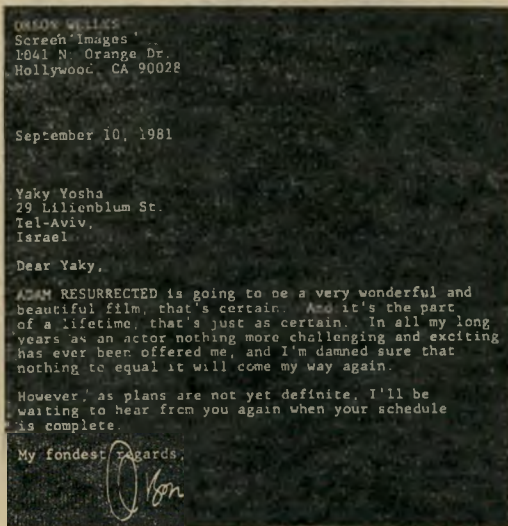

יקי יושע:

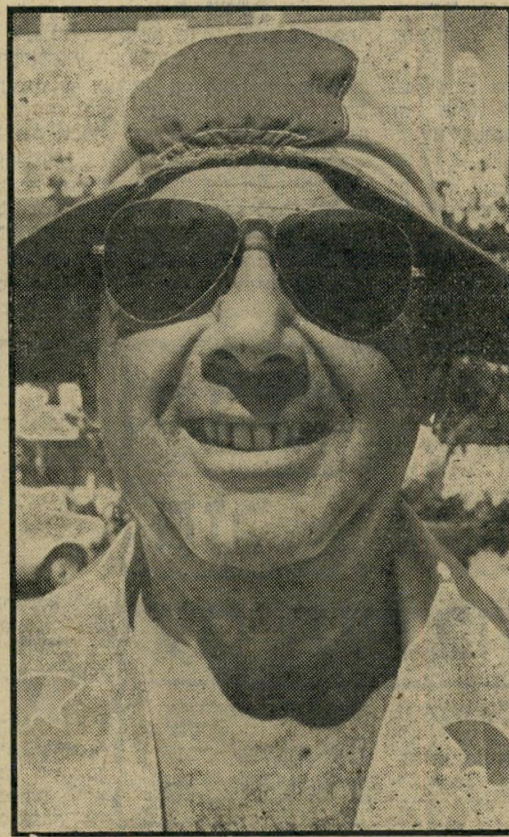
„מיכתב מאורסון וולם, אנא קיראי אותו!”

בימאי הסרטים יקי יושע חזר זה עתה מארצות-הברית. סירטו „העייט” עומד להיות מוקרן במנהטון. יושע היה גם בלוס-אנג'לס, שם, כך גונב לאוזני, פגש בשחקן הקולנוע אורסון וולם, העתיד, כך סופר לי, לגלם את התפקיד הראשי בסירטו החדש של יושע „אדם בן כלב”, על-פי ספר של יורם קניוק.
שאלתי את יושע:

● **האם נכון שאורסון וולם עומד לגלם את התפקיד הראשי בסירטך החדש?**
יש כאן מיכתב שקיבלתי ממנו. בבקשה קיראי אותו:

ובתירגום חופשי:
יקי יקר,
„אדם בן כלב” עומד להיות סרט נפלא ויפה, זה בטוח. זוהי חתיכת-חיים. זה ברור באותה מידה. במהלך שנותי הארוכות כשחקן לא הוצע לי מעולם משחק רב-אתגר ומסעיר כליכך. ואני בטוח. לעזאזל, ששום דבר שווה-ערך לזה לא יקרה עוד בדרכי.
מכל מקום, משום שהתוכניות עדיין אינן סופיות, אצפה לפניה חוזרת ממש כשתשלם את לוח הומגים שלך. ברכותי הלבביות,
אורסון וולם

יעקב נחמון:

„חתול בלי ביצים הפך להיות יועץ!”

הפירסומאי יעקב נחמון ידוע כמספר בדיחות מעולה. מעיין הבדיחות שלו הוא בלתי-נידלה, אך הבדיחה הגדולה מכולן, בשלב זה, תסכימו איתי, היא בדיחת „ההמצאה של מרידור”. שכן נחמון, בהיותו הפירסור-מאי של מרידור, אחראי באופן ישיר לפירסומה, למרות שהוא מכחיש זאת נמרצות. שאלתי את נחמון, איש המישפחה הלוחמת:

● **אתה הפירסומאי של מרידור?**
יועץ, אני מבקש ממך, יועץ של מרידור.
● **מה פיתאום יועץ?**
אני אספר לך סיפור: פעם היה בכפר אחד חתול. מה זה גבר? אימת הכפר! כל בנקר היה החתול מתי-עורר, מרביץ „מיאו” אדיר ועט על כל החתולות של השכונה. שימעו כבעל און יצא למרחוק, ורעבוננו המיני לא ידע גבול.
יום אחד, רצה אלוהים, הסתבך החתול על הגדר ואשכיו נחלשו. אמרו ויקני הכפר: נו, ברוך השם סוף-סוף יהיה לנו שקט. למחרת קם החתול והרביץ כדרכו „מיאו” אדיר. אמרו לו הוקנים: הלו, הלו, מה אתה עושה רושם, הרי כבר אין לך ביצים. השיב להם החתול: מה יש, אסור להיות יועץ?